

Arrest

nr. 52 786 van 9 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de rechtspleging

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“(…) De verzoekende partij beschikt over vijftien dagen om aan de griffie een repliekmemoire te laten worden.”

Artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de verzoekende partij binnen de in het derde lid bepaalde termijn geen repliekmemoirie heeft ingediend, doet de Raad, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. (...)”

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat de brief van de griffie met de vraag een repliekmemoirie in te dienen op 7 oktober 2010 is ontvangen door de verzoekende partij op haar gekozen woonplaats. Derhalve was 22 oktober 2010 de uiterste datum waarop zij een repliekmemoirie kon indienen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de verzoekende partij binnen de termijn van vijftien dagen, zoals bepaald in artikel 39/81 van voormelde wet, geen repliekmemoirie aan de griffie heeft toegestuurd. Krachtens voornoemd artikel 39/81, dient vastgesteld te worden dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet tijdig neerleggen van een repliekmemoirie, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig een repliekmemoirie in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416).

In een fax aan de Raad gedateerd op 18 november 2010 verwijst de raadsman van de verzoekende partij naar de beschikking waarin de zaak ter zitting wordt opgeroepen en waarin melding wordt gemaakt van het feit dat niet binnen de voorziene termijn van 15 dagen een repliekmemoirie werd overgemaakt, en stelt hij dat hij *“op de hoogte (is) van het feit dat zulks enkele dagen later door (hem) overgemaakt werd”*, maar dat dit zijn oorsprong vindt in het feit dat hij zijn voorganger heeft moeten opvolgen en hij enige tijd op de mededeling van zijn dossier heeft moeten wachten. Ter terechtzitting erkent de raadsman van de verzoekende partij eveneens dat hij door opvolging de repliekmemoirie een paar dagen te laat heeft ingediend, gezien hij omwille van de post het dossier enkele dagen te laat heeft ontvangen.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij niet alleen erkent dat zij haar repliekmemoirie te laat heeft ingediend, maar dat zij tevens haar loutere bewering dat zij het dossier omwille van postproblemen te laat heeft ontvangen, geenszins staft. Bovendien is het aan de verzoekende partij zelf om in geval van opvolging ervoor te zorgen dat haar dossier tijdig bij haar nieuwe raadsman belandt. Gezien zij zodoende geen elementen heeft aangevoerd waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken, bestaat er geen reden om af te zien van de sanctie. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit aldus, ingevolge artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet tot het ontbreken van het vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend en tien door:

mevr. C. BAMPES,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES